

E PËRGJITHËSHIMEJA LETËR' E PARË E APOSTULLIT GJIONN

KAPTINA I.

¹ Ate qi ishte çë herën' e parë, ate qi kemi gjegjunë, ate qi kemi pamë me syt t'anë, ate qi e vum ore, edhe duertë t'ona e preknë, për Fjalën' e jetësë

² (edhe jeta u shpërfaq, edhe e kemi pamë, edhe dëshmoimë, edhe apimë za për jetën' e pasosëme, qi ishte tek Ati, edhe u shpërfaq mbë ne);

³ ate qi kemi pam' e kemi gjegjunë, e apimë za juve, qi të keni edhe ju piesë me ne, edhe piesa jonë të jetë me Atën' edhe me Birin' e ati Iesu Krishtinë.

⁴ Edhe u shkruemë juve këto, qi të jet' i plotë gëzimi juei.

⁵ Edhe kyi ashtë zani qi kemi gjegjunë prei ati, edhe u apimë za juve, se Perëndia ashtë dritë, edhe s'asht' as ndonji errësinë mb'ate.

⁶ Ndë thanshim se kemi piesë me ate, edhe ecimë nd'errësinët, rreimë, edhe s'baimë të vërtetënë.

⁷ Por ndë ecimë ndë dritët, sikurse ai ashtë ndë dritët, kemi piesë njiani me tietërinë, edhe gjaku i Iesu Krishtit të Birit ati na pastron prei qish-do faji.

⁸ Ndë thanshim se s'kemi faj, gënjeimë vetëhenë t'onë, edhe e vërteta nuk'ashtë ndër ne.

⁹ Ndë rrëfeshim fajetë t'ona, ashtë besëtar edhe i dreitë, qi të na fali fajetë, edhe të na pastrojë prei qish-do të shtrembëte.

¹⁰ Ndë thanshim se s'kemi fëjyem, baim' ate rrenës, edhe fjala e ati s'ashtë ndër ne.

KAPTINA II.

¹ Dielmthit' e mi, u shkruiej juve këto, qi të mos fëjeni; edhe ndë fëjftë kushi, kemi kush të lutetë tek Ati, Iesu Krishtin' e dreitë;

² edhe ai ashtë të shpërblemit' e fajevet t'ona, edhe jo vetëmë për t'onat, por edhe për të gjithë botësë.

³ Edhe prei kësai e dimë se e kemi ngjofun' ate, ndë rueitshim purosit' e ati.

⁴ Ai qi thotë: E kam ngjofun' ate, edhe të mos ruejë porosit' e ati, ashtë rrenës, edhe e vërteta s'ashtë mbë këte,

⁵ por ai qi të ruejë fjalën' e ati, me të vërtetë dashunia e Perëndisë ashtë mbaruem te kyi, prei kësai e dimë, se jemi mb'ate.

⁶ Ai qi thotë se mbet mb'ate, ka detyrë, sikurse eci ai, kështu edhe kyi të eci.

⁷ Vëllazën, nuk' u shkrova juve *nji* porosi të re, por *nji* porosi të vietër, qi e kishitë çë përpara herësë; porosia e vietër' ashtë fjala qi ndëgjuetë çë përpara herësë.

⁸ Për-së-ri u shkruiej juve *nji* porosi të re, qi asht' e vërtetë mb'atë edhe mbë ju, sepse errësina shkon, edhe drita e vërtetë po ndrit.

⁹ Ai qi thotë se ashtë ndë dritët, edhe ka mëni vëllan' e vet, ashtë nd'errësinët deri tashi.

¹⁰ Ai qi don vëllan' e vet mbet ndë dritët, edhe shkandullë nuk' ashtë tek ai.

¹¹ Por ai qi ka mëni vëllan' e vet, ashtë nd'errësinët, edhe ecën nd'errësinët, edhe nukë di se ku vete, sepse errësina i verboi sytë.

¹² U shkruiej juve, dielmthit' e mi, se u falnë fajetë tueja për emënin' e ati.

¹³ U shkruiej juve, atën, sepse keni ngjofun' ate *qi ashtë* që përpara herësë; u shkruiej juve, dialoshë, se e keni mundunë të keqinë; u shkruiej juve, çuna, sepse e keni ngjofun' Atënë.

¹⁴ U shkruiej juve, atën, sepse e keni ngjofun' ate *qi ashtë* që përpara herësë; u shkruiej juve, dialoshë, sepse jeni të fortë, edhe fjala e Perëndisë mbet ndër ju, edhe e keni mundunë të keqinë.

¹⁵ Mos doni botënë as ato *qi janë* ndë botët. Ndë dashtë kushi botënë, dashunia e Atit nuk' ashtë mb'ate,

¹⁶ sepse qish-do gja *qi ashtë* ndë botët, dëshërimi i mishit, edhe dëshërimi i syvet, edhe madhështia e jetësë, nuk'ashtë prei Atit, por ashtë prei botet.

¹⁷ Edhe bota shkon, edhe dëshërimi asai, por ai qi ban dashunimin' e Perëndisë, mbet ndë jetët të *jetëvet*.

¹⁸ Çuna, ashtë' e mbrapëna orë, edhe sikurse ndëgjuetë, se antikrishti vien, edhe tashi janë shumë antikrishta, andai e dimë se ashtë' e mbrapëna orë.

¹⁹ Duelnë prei nesh, por nuk' ishinë prei nesh, sepse ndë ishinë prei nesh, do të kishinë mbetunë me ne, por *duelnë* qi të shpërfaqenë, se nukë janë të gjithë prei nesh.

²⁰ Edhe ju keni të lyem prei Shenjtit, edhe i dini të gjitha.

²¹ Nuk u shkrova juve, sepse nukë dini të vërtetënë, por sepse e dini, edhe sepse qish-do rrenë nuk' ashtë prei së vërtetet.

²² Kush ashtë rrenësi, veçse ai qi mohon se lesui nuk'ashtë Krishti? Kyi ashtë antikrishti, ai qi mohon Atën' edhe Birinë.

²³ Kush-do qi mohon Birinë, s'ka as Atënë.

²⁴ Ate pra qi ju ndëgjuetë që përpara herësë, le të mbesi ndër ju. Ndë mbettë ndër ju ajo qi ndëgjuetë që përpara herësë, edhe ju keni me mbetunë mbë Birin' edhe mbë Atënë.

²⁵ Edhe këjo ashtë' e zotuemeja, qi ai na u zotue neve, jeta e pasosëme.

²⁶ U shkrova juve këto për ata qi u gënjejën juve.

²⁷ Edhe ate të lyemenë qi muertë prei ati, le të mbessi ndër ju, edhe s'keni nevojë me u mësuem juve kushi, por sikurse u mëson ajo e lyemeja për të gjitha, *kështu* ashtë' edhe e vërtetë, edhe nuk' ashtë rrenë; edhe sikurse u mësoi juve, keni me mbetunë mb'ate.

²⁸ Edhe tashi, çunthit' e *mi*, mbetni mb'ate, qi kur të shpërfaqetë, të kemi kucim, e të mos turpënohemi prei ati mbë t'ardhëmen e ati,

²⁹ Ndë e dini se ashtë' i dreitë, dinia se kush-do qi ban dreitëninë ka lemë prei ati.

KAPTINA III.

¹ Shifni qish farë dashunie na ka dhan' Ati, qi të qjehemi dielmt' e Perëndisë; përandai bota nukë na ngjef, sepse nuk' e ngjofi ate.

² Të dashunë, tashi jemi dielmt' e Perëndisë, por edhe s'ashtë shpërfaqunë se qish kemi me qenunë, por e dimë se kur të shpërfaqetë, kemi me qenunë porsi ai, sepse kemi me e pam' ate, sikurse ashtë.

³ Edhe gjithë kush të ketë këte shpëresë mb'ate, pastron vetëvetëhenë, sikurse ai ashtë' i pastër.

⁴ Kush-do qi ban fajinë, ban edhe paligjëninë, sepse faji ashtë paligjënia.

⁵ Edhe e dini se ai u shpërfaq, qi të ngrejë fajetë t'ona, edhe faj nuk' ashtë mb'ate.

⁶ Kush-do qi mbet mb'ate, nukë fëjen; kush-do qi fëjen, nuk' e ka pam'ate, as nuk' e ka ngjofunë.

⁷ Dielmthit' e *mi*, askushi le të mos u gënjejë juve; ai qi ban dreitëninë ashtë' i dreitë, sikurse ai ashtë' i dreitë.

⁸ Ai qi ban fajinë ashtë prei diallit, sepse dialli çë përpara herësë fëjen. Përandai u shpërfaq i Bir' i Perëndisë për me prishunë punët' e diallit.

⁹ Ai qi ka lemë prei Perëndiet s'ban faj, sepse fara e ati mbet mb'ate, edhe s'mundetë me fëjyem, sepse ka lemë prei Perëndiet.

¹⁰ Mbë këte shqyhenë dielmt' e Perëndisë edhe dielmt' e diallit. Kush-do qi nukë ban dreitëni, edhe ai qi nukë don vëllan' e vet, nuk' ashtë prei Perëndiet.

¹¹ Sepse këjo ashtë porosia qi ndëgjuetë çë përpara herësë: të demi njani tietërinë,

¹² jo sikurse Kaini ishte prei të keqit, edhe theri vëllan' e vet. Edhe përse e theri ate? Sepse punët' e ati ishinë të këqia, e ato të vëllait ati të dreita.

¹³ Mos mërekullohi, vëllazënit' e mi, ndë u ka mëni bota.

¹⁴ Na e dimë se kemi sdripunë prei vdekët ndë jetët, sepse duemë vëllazënitë; ai qi s'don vëllanë mbet ndë vdekët.

¹⁵ Kush-do qi ka mëni vëllan' e vet ashtë nieri-vrasës, edhe e dini se qish-do nieri-vrasës s'ka jetë të pasosëme qi mbet mbë vetëhet t'ati.

¹⁶ Prei kësai ngjofimë dashunin' e Perëndisë, se ai vu jetën' e vet për ne, edhe na kemi detyrë të vemë jetënë t'onë për vëllazënit.

¹⁷ Por ai qi të ketë të mirat' e botësë, edhe të këqyri vëllan' e vet se ka nevojë, edhe të mbylli zemërën' e vet prei të dhimtunit, si mbet dashunia e Perëndisë mb'ate?

¹⁸ Dielmtit' e mi, mos demi me fjalë, as me gjuhë, por me punë e me të vërtetë.

¹⁹ Edhe prei kësai ngjofimë se jemi prei së vërtetët, edhe kemi me vërtetuem zemëratë t'ona përpara ati.

²⁰ Sepse ndë na gjukoftë për të keq zemëra jonë, Perëndia ashtë ma i math se zemëra jonë, edhe ngjef të gjitha.

²¹ Të dashunë, ndë mos na gjukoftë për të keq zemëra jonë, kemi kucim te Perëndia,

²² edhe ate qi të lypim' e marrimë prei ati, sepse rueimë porosit' e ati, edhe baimë të pëlqyeshimetë përpara ati.

²³ Edhe këjo ashtë porosia e ati, qi të besoimë mb'emënit' të Birit ati, lesu Krishtit, edhe të demi njani tietërinë, sikurse na la porosi.

²⁴ Edhe ai qi muer porosit' e ati, mbet mb'ate, edhe ai mbë këte, edhe prei kësai e ngjofimë se mbet ndër ne, prei Shpirtit qi na dha.

KAPTINA IV.

¹ Të dashunë, mos i besoni qish-do fryme, por provoni frymatë ndë janë prei Perëndiet, sepse shumë profet-rrenësa duelnë ndë botët.

² Prei kësai e ngjifni frymn' e Perëndisë; qish-do frymë qi rrëfen *me gojë* se Krishti ka ardhunë ndë mish, ashtë prei Perëndiet,

³ edhe qish-do frymë qi s'rrëfen me gojë se Krishti ka ardhunë ndë mish, nuk' ashtë prei Perëndiet; edhe këjo ashtë fryma e antikrishtit, qi keni ndëgjuem se vien' edhe çë tashi ashtë ndë botët.

⁴ Ju jeni prei Perëndiet, dielmtit' e mi, edhe i keni mundun' ata, sepse ai *qi ashtë* ndër ju, ashtë ma i math se ai *qi ashtë* ndë botët.

⁵ Ata janë prei botët, përandai flasinë prei botët, edhe bota i ndëgjon ata.

⁶ Na jemi prei Perëndiet; ai qi ngjef Perëndinë, na ndëgjon, ai qi s'ashtë prei Perëndiet, nukë na ndëgjon. Prei kësai ngjofimë frymën' e së vërtetësë, edhe frymën' e gënjeshtresë.

⁷ Të dashunë, le të demi njani tietërinë, sepse dashunia ashtë prei Perëndiet; edhe kush-do qi don, ka lemë prei Perëndiet, edhe ngjef Perëndinë.

⁸ Ai qi nukë don, nuk' e ngjofi Perëndinë, sepse Perëndia ashtë dashuni.

⁹ Ndë këte u shpërfaq dashunia e Perëndisë mbë ne, se Perëndia dërgoi Birin' e vet vetëm-leminë ndë botët, qi të roimë me anë t'ati.

¹⁰ Mbë këte ashtë dashunia, jo se na deshëm Perëndinë, por se ai na deshi, edhe dërgoi Birin' e vet *qi të jetë* shpërblim për fajet t'ona.

¹¹ Të dashunë, ndë na deshi kaqi shumë Perëndia, edhe na kemi detyrë me dashunë njiani tietërinë.

¹² Askushi s'e ka pamë kurrë Perëndinë; ndë daçim njiani tietërinë, Perëndia mbet mbë ne, edhe dashunia e ati ashtë mbaruem mbë ne.

¹³ Prei kësai e ngjofimë, se mbesimë mb'ate, edhe ai mbë ne, sepse na ka dhanë prei Shpirtit vet.

¹⁴ Edhe na kemi pamë, edhe dëshmoimë, se Ati dërgoi Birinë Shëlbuesin' e botësë.

¹⁵ Ai qi të rrëfejë *me gojë*, se lesui ashtë i Bir' i Perëndisë, Perëndia mbet mb'ate, edhe ai mbë Perëndinë.

¹⁶ Edhe na kemi ngjofun' edhe kemi besuem dashuninë qi ka Perëndia mbë ne. Perëndia ashtë dashuni, edhe ai qi mbet ndë dashunit, mbet mbë Perëndinë, edhe Perëndia mb'ate.

¹⁷ Mbë këte ashtë mbaruem dashunia me ne, qi të kemi kucim ndë ditët të gjyqit, sepse sikurse ai ashtë, *kështu* edhe na jemi ndë këte botë.

¹⁸ Nuk' ashtë frikë ndë dashunit, por dashunia e mbarueme nxier jashtë frikënë, sepse frika ka mundim; edhe ai qi ka frikë, nuk' ashtë i mbaruem ndë dashunit.

¹⁹ Na duem' ate, sepse ai na deshi përpara.

²⁰ Ndë thashtë kushi, se due Perëndinë, edhe të ketë mëni vëllan' e vet, ashtë rrenës, sepse ai qi të mos detë vëllan' e vet qi e ka pamë, si mundetë me dashunë Perëndinë qi nuk' e ka pamë?

²¹ Edhe këte porosi e kemi prei ati: Ai qi don Perëndinë, don edhe vëllan' e vet.

KAPTINA V.

¹ Gjithë kush beson se lesui ashtë Krishti, ka lemë prei Perëndisë, edhe gjithë kush të det' ate qi e ka piellë, don edhe ate qi ka lemë prei ati.

² Prei kësai e ngjofimë se duemë dielmt' e Perëndisë, kur të demi Perëndinë, edhe të rueimë porosit' e ati.

³ Sepse këjo ashtë dashunia e Perëndisë, qi të rueimë porosit' e ati, edhe porosit' e ati nukë janë të randa.

⁴ Gjithë qish ka lemë prei Perëndiet e mund botënë, edhe këjo ashtë fitoreja qi mundi botënë, *do me thanë* besa jonë.

⁵ Cilli ashtë ai qi mund botënë, veç ai qi beson se lesui ashtë i Bir' i Perëndisë.

⁶ Kyi ashtë ai qi erdhi prei ujit edhe prei gjakut, lesu Krishti; jo prei ujit vetëmë, por edhe prei ujit edhe prei gjakut; edhe Shpirti ashtë ai qi deshmon, edhe Shpirti ashtë e vërteta.

⁷ Sepse tre jan' ata qi deshmojnë ndë qiell: Ati, Fjala, edhe Shpirti Shenjt, edhe këta të tre janë nji.

⁸ Edhe tre jan' ata qi deshmojnë ndë dhet: Shpirti, edhe ujëtë, edhe gjaku, edhe të tre janë mbë nji.

⁹ Ndë marrshim deshmin' e nierëzëvet, deshmia e Perëndisë ashtë ma e madhe, se këjo ashtë deshmia e Perëndisë qi ka deshmuem për Birin' e vet.

¹⁰ Ai qi i beson të Birit Perëndisë, ka deshmi ndë vetëvetëhet; ai qi nuk' i beson Perëndisë, e ka bam' ate rrenës, sepse nuk' i besoi deshmisë qi deshmoi Perëndia për Birin' e vet.

¹¹ Edhe këjo ashtë deshmia, se Perëndia na dha jetë të pasosëme, edhe këjo jeta ashtë mbë Birin' e ati.

¹² Ai qi ka Birinë, ka jetënë; ai qi s'ka Birin' e Perëndisë, s'ka jetënë.

¹³ Këto u shkrova juve qi besoni mb'emënit të Birit Perëndisë, qi ta dini se keni jetë të pasosëme, edhe qi të besoni mb'emënit të Birit Perëndisë.

¹⁴ Edhe kyi ashtë kucimi qi kemi tek ai, se, ndë lypshim gja mbas dashunimit ati, na ndëgjon.

¹⁵ Edhe ndë e ditshim se na ndëgjon, qish të lypimë, e dimë se marrimë të lypunatë qi kemi lypunë prei ati.

¹⁶ Ndë paftë kushi vëllan' e vet se fëjen faj jo për vdekë, ka me lypunë, *edhe Perëndia* ka me i dhanë jetë, atyneve qi nukë fëjejnë për vdekë. Ashtë faj për vdekë, nukë thom të lutetë për ate *faj*.

¹⁷ Qish-do shtrembëni ashtë faj, edhe ashtë faj jo për vdekë.

¹⁸ E dimë se gjithë kush ka lemë prei Perëndiet nukë fëjen, por ai qi ka lemë prei Perëndiet ruen vetëvetëhenë, edhe i keqi nuk' e përket.

¹⁹ E dimë se jemi prei Perëndiet, edhe gjithë bota gjindetë mbë të keqenë.

²⁰ E dimë se i Bir' i Perëndisë erth, edhe na dha mend për me ngjofunë të vërtetinë; edhe jemi mbë të vërtetinë, mbë të Birin' e ati Iesu Krishtinë? Kyi ashtë i vërteti Perëndi, edhe jeta e pasosëme.

²¹ Dielmthit' e *mi*, rueni vetëhenë tui prei idhujsh. Amen.